

tilstrækkelig Anledning til at tiltræde Kommissionens Forslag i dens § 34, hvorefter det skal være forbudt at bruge Malesfiskeri med Puls- og Bøtvaad paa visse nærmere betegnede Steder af Limfjorden. Som berørt er det ogsaa her et Tilbagefald, der er Spørgsmaal om, og det tilmed paa et Omraade, hvor den nyere Lovgivning stadigt er gaaet i Retning af Friheden. Omfanget af de saakaldte laasjede Bænde, der først indførtes ved Forordning 15de December 1750 som formentlig nødvendige til Sikkring af Fiskeynglen mod Udelæggelse, formindstedes allerede noget ved Loven af 29de December 1857 og indskrænktes yderligere ved Loven af 4de Januar 1861, indtil endelig Loven af 22de Marts 1867 aldeles opgav Laasningen, og Loven af 25de Marts 1872, ved hvilken det er forbudt i Liden fra 1ste September til 24de Juni at drive Malesfiskeri med Malesnurrevaad eller Puls- og Bøtvaad paa Strækningen fra Hals til Grundene Vesten for Løgstør og i Hjarbøl Bugt Sønden for Virksund, kan, efter hvad Kommissionen derom har bemærket S 42—43, ikke betragtes som Vidnesbyrd om en anden Opfattelse af Lovgivningen. Dertil kommer, at et af Kommissionens Medlemmer, Naturhistorikeren Dr. phil. Rütken, hvis Mening der, da Spørgsmaalet dreier sig om, hvad der udkræves til Fiskeynglens Bevaring, her netop synes at maatte tillægges en særlig Vægt, ikke har tiltraadt dette Forslag, idet han ikke har kunnet overbevise sig om Nødvendigheden af at falde slige laasjede Bænde tillive igjen, ligesom det eiheller har kunnet Andet end ialt Fald stille sig noget tvivlsomt for Ministeriet, om det vil kunne have nogen særlig Betydning for Bevaringen af Fiskebestanden i hele det store Limfjordsbassin, at Puls- og Bøtvaadet holdes ube fra nogle enkelte mindre Dele af samme. Da Forslaget imidlertid af Kommissionen, som i sin Midte tæller et Medlem fra Limfjorden, og hvis Medlemmer, der alle ere sagkyndige, have havt Leilighed til paa Stedet at undersøge og gjøre sig bekendte med Forholdene, er vedtaget med overveiende Flertal, nemlig med 5 Stemmer mod 1, da Kommissionen, saaledes som det noisom fremgaar af den vidtløftige Motivering, lægger ganske særlig Vægt paa Forslaget, og da Kontrolloven ved Limfjordsfiskeriet, der som Medlem af den Kommission, hvis Arbejde ligger til Grund for Loven af 22de Marts 1867, udtalte sig for Ophævelsen af de laasjede Bænde, nu meget bestemt har tiltraadt Vedtagelsen af det omhandlede Forslag, idet han i en ham særlig med Hensyn til dette Punkt af Ministeriet afstøket Erklæring under Henviisning til den Erfaring, han senere har indvundet, har udtalt som sin Overbevisning, at den frie Brug af Malesvaad har haft en særdeles skadelig Indflydelse paa Malesfiskeriet i Fjorden, der siden 1867 skal være i størst Måttende, — har Ministeriet troet at burde overvinde sine Betænkeligheder ved det nævnte Forslag, hvilket iøvrigt ogsaa vil have til Følge, at en større Overensstemmelse opnaas mellem de Regler for

Brugen af Puls- og Bøtvaad, der skulle gjælde for Limfjorden og de øvrige Fjorde. Kommissionens § 33 vil derfor gjenfindes i Lovforslagets § 27 alene med Undtagelse af en Slutningsbestemmelse, som man har ment maatte have sin rette Plads i tredje Afsnit.

Det har neppe været Meningen med Bestemmelserne i Fr. 15de Decbr. 1750 §§ 18 og 20 at tillægge Grundejerne nogen egentlig Eneret til Fiskeri med Hæltebundgarn samt Gjedde-, Aborre og Stalleruser udfor deres Ejendomme, og i alt Fald skjønt Ministeriet ikke, at der er nogen Grund til mere at indrømme Grundejerne ved Limfjorden end ved de andre faldte Bænde en saadan Eneret. Man har derfor ikke fundet tilstrækkelig Anledning til i Lovforslaget at optage Kommissionens Forslag under § 41, der iøvrigt eiheller findes i Loven af 29de Decbr. 1857, og det saameget mindre, som Sagen i ethvert Fald er af en aldeles underordnet Betydning, idet det omhandlede Fiskeri saa godt som slet ikke drives i Fjorden.

Eil §§ 37 og 38. Optagelsen af disse Paragrafer staar i Forbindelse med, at Kommissionens Kapitel 5 er udeladt i Lovforslaget. Ministeriet er ganske enig med Kommissionen i, at det almindelige Polit, hvis Bligt det ligesaa fuldt er at paae Overholtselsen af denne som af andre Love, ikke vil være istand til uden Bistand at føre det behøvrige Tilsyn med, at Fiskerne under Udøvelsen af Fiskeriet holde sig de givne Forskrifter efterrettelige. For Limfjordens Bedkommene have der imidlertid allerede til Politiets Bistand en særlig søgaende Kontrol, der gennem en længere Virksomhed har godtgjort sit Værd og som derfor foreslaas bibeholdt ved nærværende Lov, ved hvilken man overhovedet har troet det rigtigst at indføre saa faa Forandringer som muligt i de isølge den allerede bestaaende Lovgivning for Fiskeriet i Limfjorden gjældende Regler. Hvad de øvrige Fjorde angaar, maa man derhos formene, at den fornødne Hjælp til Lovens Haandhævelse vil kunne ydes Politiet af de lønede Bestillingsmænd, som i Overensstemmelse med Lovforslagets § 41 dertil ansættes i Henhold til de i Paragrafen omtalte Vedtægter. Tilbage bliver saaledes Havfiskeriet, men til væsentlig af Hensyn til dette Fiskeri, der mindst turde behøve Tilsyn, ved Lov at organisere et helt nyt Kontrolapparat, som tilmed vilde blive meget betydeligt, har Ministeriet ikke kunnet finde, at der var tilstrækkelig Anledning, idet de Foranstaltninger i saa Henseende, der i Liden muligen maatte vise sig at være fornødne eller ønskelige, formentlig meget vel ville kunne træffes ad administrativt Veie, saaledes at de dertil medgaaende Børløb søges bevilgede ved de aarlige Finantslove. Paa samme Maade maa der ligesom hidtil kunne forholdes med Hensyn til Tilvebringelsen af den tekniske sagkyndige Medhjælp, som Ministeriet, saafremt nærværende Forslag bliver til Lov, vil have behov i større Omfang end tidligere,